

Bipolär sjukdom genom historien

Bipolär sjukdom (manodepressivitet) är en av de tidigast beskrivna sjukdomarna. Redan för över 2400 år sedan beskrev den grekiske filosofen Hippokrates tillståndet som växlingar mellan melancholia och mania. Sjukdomen är vanlig men fortfarande okänd för många.

Sjukdomen har följt människan genom tiderna men myntades som ett begrepp först i slutet av 1800-talet. Benämningen manodepressivitet skapades av den tyske psykiatrikern Emil Kraepelin då han delade in psykossjukdomar i två grupper, den ovannämnda och Dementia Praecox (tidig demens). Kraepelin menade att den största skillnaden mellan dessa två tillstånd var förloppet och långtidseffekten av sjukdomen. Han beskrev Dementia Praecox, som under början av 1900-talet fick bredare innebörd och nytt namn schizofreni, som en progressiv och obotlig sjukdom som ledde till känslomässig försämring och intellektuell demens. Manodepressiva patienter hade däremot en sjukdom som gick i skov mellan vilka man blev frisk och dessutom inte hade samma långsiktiga inverkan på personligheten. Många neurologer anslöt sig till den uppfattningen. Senare har man visat att sjukdomsförloppet vid bipolär sjukdom kan skilja sig mycket åt mellan olika personer och kan också förändras med tiden.

Bipolär sjukdom med de maniska episoderna tycks ofta vara förknippat med kreativitet och många framstående vetenskapsmän, författare, konstnärer, musiker och statsmän har lidit av den. Bland dessa återfinns exempelvis Julius Caesar, Michelangelo, Ludwig van Beethoven, Abraham Lincoln, Winston Churchill, Charles Dickens, Ernest Hemingway, August Strindberg, Sigrid Hjertén, Karen Blixen, Robert Broberg, Stephen Fry och Kurt Cobain.

Referenser

Sjukvårdsrådgivningen, Internetmedicin, Apoteket, Nationalencyklopedin

2008-06-12